

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1286/2018
12.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Богољуба Гачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу 2К бр.1/2018 од 15.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 бр.647/18 од 20.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Богољуба Гачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу 2К бр.1/2018 од 15.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 бр.647/18 од 20.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу 2К бр.1/2018 од 15.03.2018. окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате, те одређено да ће одлука о трошковима кривичног поступка бити донета посебним решењем.

Оштећени ПД „ББ“ из ..., ВВ, ГГ и ДД, упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж1 бр.647/18 од 20.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Алексинцу 2К бр.1/2018 од 15.03.2018., потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Богољуб Гачевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП), те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 440. ЗКП и одлуке о казни у смислу члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да се „одузимање ствари мале вредности из незакључаних возила никако не може унети у конструкцију продуженог дела тешке крађе“, те да је побијаном пресудом учињена наведена повреда закона јер је другостепени суд, потврђујући првостепену пресуду, у образложењу навео да и радње са обележјима ситне крађе по вредности могу бити унете у конструкцију продуженог кривичног дела ако учинилац није ишао са тим да прибави малу имовинску корист, а што је према ставу одбране неприхватљиво јер „за тешку крађу одговара искључиво учинилац дела крађе из члана 203. КЗ, ако је крађа извршена на начин који је квалификује као тешку, па ова законска одредба не може да се дисперзује на дело ситне крађе из члана 210. КЗ“.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Нишу, као другостепени, је у својој одлуци 12Кж1 бр.647/18 од 20.08.2018. године ове жалбене наводе оценио неоснованим и у образложењу своје одлуке дао јасне и довољне разлоге (страна 3 и 4 другостепене одлуке) због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, без обзира на вредност одузетих ствари у појединим радњама које улазе у састав продуженог кривичног дела, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као основ подношења захтева, наведене су и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, погрешно и непотпуно

утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) и одлука о казни (члан 441. став 1. ЗКП), међутим како наведене повреде не представљају законске разлоге у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени као овлашћено лице преко браниоца могао поднети овај ванредни правни лек, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.